

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในด้านการพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาและกีฬาสู่สุขภาพและสมรรถภาพมักจะพัฒนาหลักและการประยุกต์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาและการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญกับทุกชุมชนทุกภูมิภาคของโลก ตัวอย่างเช่น การจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ เช่นเดียวกับการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์เปียนโลกหรือนานาชาติ ประชาชนต่างให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก การแข่งขันชกมวยชิงแชมป์เปียนโลก ทำให้เป็นแรงจูงใจ และความภาคภูมิใจที่อยากจะเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพื่อประเทศชาติ ผู้นำของประเทศต่าง ๆ ต่างก็เห็นถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนมากขึ้นตามลำดับ การที่จะพัฒนาหรือเตรียมทีมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น ต้องอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ดังที่ ประเทศที่ประสบความสำเร็จสูงในการกีฬาหรือเป็นผู้นำทางด้านนี้ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน รัสเซีย ออสเตรเลีย เป็นต้น ประเทศเหล่านี้ได้มีการจัดการและนำผลการวิจัยมาประยุกต์ปฏิบัติในการเตรียมทีมนักกีฬา โดยการจัดกลุ่มนักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาทำงานร่วมกันในการเตรียมทีมและการแข่งขัน เช่น นักจิตวิทยาการกีฬา นักโภชนาการ นักสร้างเสริมสมรรถภาพ นักสรีรวิทยาการกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยก็กับการพัฒนาการกีฬาของชาติ ในปัจจุบันทั้งทางภาครัฐบาล และเอกชนต่างก็ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกีฬามากขึ้น มีการพัฒนาหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาพัฒนานักกีฬามากขึ้น มีการส่งผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ ไปอบรมต่างประเทศ หรือจัดการอบรมภายในประเทศให้กับผู้ฝึกสอนกีฬาต่าง ๆ มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันจัดอบรม เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สมาคมกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นต้น ได้

ประยุกต์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา และวิธีการทดลองหลักการฝึกซ้อม การเตรียมตัวอย่าง เป็นระบบนำมาใช้ ทั้งเพื่อการแข่งขันและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพมากขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬาเวชศาสตร์ และเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ในสาขา สรีรวิทยาการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ในสาขา วิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพาเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2531-2539 และวิทยาลัยพลศึกษาเปิดสอน ในหลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ซึ่งสถาบันต่าง ๆ ดังกล่าว ได้ทำการผลิต บุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อที่จะได้นำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ ใช้กับการฝึกซ้อมกีฬา การแข่งขันกีฬา การเรียนการสอนทางพลศึกษาหรือการออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพ และสมรรถภาพให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อไป

วรศักดิ์ เพียรชอบ(2533) ได้กล่าวว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาอาจจะมองได้ทั้งในแง่ ของผล(Product) หรือในแง่ของกระบวนการ(Process) หรือในแง่ของปรัชญา(Philosophy) ก็ได้ แต่เพื่อให้รวบรัดและง่ายต่อความเข้าใจอาจจะกล่าวได้ว่า วิทยาศาสตร์การกีฬาคือ แก่นเนื้อหา สาระความรู้ที่มาจากศาสตร์ย่อยต่างๆ เช่น สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยาการออกกำลังกาย สังคมวิทยาการออกกำลังกาย ปรัชญาการกีฬาและศาสตร์อื่นๆที่เกิดขึ้น และค้นพบในขณะที่มีส่วนใน การเล่นกีฬาโดยวิธีการหรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2533) ได้กล่าวว่า วิทยาศาสตร์ การกีฬาคือ ศาสตร์แขนงหนึ่งทีกล่าวถึงความรู้ที่ได้จากการสังเกตและประจักษ์ทางธรรมชาติของการ เคลื่อนไหว และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาแล้วจัดเข้าเป็นระบบระเบียบ เพื่อนำไปสู่การ ส่งเสริมคุณภาพ การเพิ่มพูนพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะการเล่นกีฬา เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลินและการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชาจึงรวม เรียกว่า สหวิทยาการ (Multidisciplinary) วิทยาศาสตร์การกีฬาจึงมีการเคลื่อนไหวไปกับ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา

จิตวิทยาการกีฬา สังคมวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬา วิทยาการจัดการกีฬา หรือศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหล่านี้

จรรยาพร ธรณินทร์ (2534) ได้สรุปปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการแข่งขันของประเทศไทยดังต่อไปนี้

1. บุคลากรขาดความรู้ การนำไปใช้ ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
2. จำนวนบุคลากรผู้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา
3. ขาดอุปกรณ์การฝึก
4. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน
5. ขาดงบประมาณ
6. ขาดระยะเวลาในการฝึกซ้อม อันเนื่องจากเวลาเรียน โปรแกรมการแข่งขัน กระชั้นชิด การปิดภาคเรียน
7. บุคลากรผู้นำไปใช้ขาดแหล่งความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา
8. นักเรียนเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ไม่ถึงขั้นแข่งขันกีฬา
9. ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
10. องค์กรกีฬา ระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สมาคมกีฬาไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดการสับสน
11. สมาคมกีฬาต่าง ๆ ไม่ให้ความร่วมมือกับศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา
12. ปัจจุบันอำนาจของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬายังไม่ได้เด็ดขาด ทำให้อำนาจการชี้ขาดในการตัดสินสมรรถภาพนักกีฬาไทยไม่มี

กรมพลศึกษา (2530) ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2527-2529 เป็นต้นมา วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่งของกรมพลศึกษาได้ประสบปัญหาจำนวนนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษามีจำนวนลดลง จากการตั้งเป้ารับนักศึกษาในปีดังกล่าวจำนวนประมาณ 3,200 คน แต่มีผู้สนใจมาสมัครเพียง 2,864 คน และในปีการศึกษา 2528 มีผู้สมัครลดลงเหลือ 2,594 คน เช่นเดียวกัน และปีการศึกษา 2530 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 2,644 คน และแนวโน้มนี้คงจะลดลงต่อไปอีก ในขณะที่วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งได้ลงทุนไปแล้วมากมาย มีอาคารสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก

9. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี
10. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูภูเก็ต
11. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
12. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูยะลา
13. วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ เข้าสมทบกับ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงครม

หลักสูตรโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ที่กรมพลศึกษาเปิดให้วิทยาลัยพลศึกษารับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยมุ่งหวังให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่ดั่งขึ้นคือ

1. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการฝึกการจัดการกีฬาระดับพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อการแข่งขัน
2. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬาให้สามารถค้นคว้าเทคนิคการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของเยาวชนและประชาชนให้ได้มาตรฐาน และมีหลักการที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีจรรยาบรรณและคุณธรรมในวิชาชีพการกีฬาและเป็นผู้นำทางการกีฬา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่น
4. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬาให้สามารถดำเนินการประกอบอาชีพอิสระทางด้านการศึกษาได้

เพื่อให้วัตถุประสงค์ที่วางไว้บรรลุเป้าหมาย การจัดการและการดำเนินการการใช้หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญยิ่ง ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) ได้กล่าวว่า การศึกษากับสังคมเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ จะต้องเดินควบคู่กันกันไปเพราะการจัดดำเนินการเรียนการสอนก็เป็นผลสะท้อนมาจากสภาพปัญหาความต้องการของสังคมที่เป้าหมายว่าอยากได้บุคคลชนิดใดและมีคุณภาพอย่างไร ที่จะมาช่วยกันสร้างเสริมสังคมให้ดี และมีจุดมุ่งหมายทั่วไปของการจัดการศึกษา ประกอบไปด้วย 4 ประการ คือ ประการแรก เป็นพลเมืองดีหรือเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมหรือประเทศชาติ ประการที่สองคือการอาชีพหรือการศึกษาเพื่อการอาชีพ ประการที่สาม ได้แก่การรู้จักตนเองว่าควรมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน ประเทศชาติอย่างไร ประการสุดท้าย เป็นผู้มีความวิจรรณญาณในการคิดวิเคราะห์ พิจารณาอย่างมีเหตุผล ซึ่งจุดมุ่งหมายของการศึกษาเหล่านี้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่ง

ของการพิจารณาวางแผนการใช้หลักสูตรและการสอนได้ การนำหลักสูตรไปใช้มีองค์คณะบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่มที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ ผู้บริหาร อาจารย์ ชุมชนหรือผู้ปกครอง ผู้บริหารมักมีบทบาทสำคัญมากเกี่ยวกับการจัดดำเนินการการใช้หลักสูตรจะต้องศึกษาหลักสูตรให้ชัดเจนเพื่อวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

1. การเตรียมวางแผนเพื่อการใช้หลักสูตรใหม่
2. การเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดทำตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร

จะเห็นได้ว่ากุญแจสำคัญของการจัดดำเนินการใช้หลักสูตรอันดับแรกคือผู้บริหาร ส่วนครูผู้สอนก็คือนักพัฒนาหลักสูตรในระดับห้องเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การสอนเกิดขึ้น และการพัฒนาหลักสูตรก็จะดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การจัดการศึกษาเป็นสิ่งที่ระมัดระวัง การจัดครูเพื่อทำหน้าที่สอนจึงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูต้องมองเห็นความเปลี่ยนแปลงของการศึกษา ก้าวทันเหตุการณ์ การจัดทำตารางสอนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคเพราะเกี่ยวข้องกับการใช้สถานที่ บุคลากร ที่สำคัญคือการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งต้องคำนึงถึงการเรียนรู้วิชาต่างๆไม่ควรใช้เวลาเท่าๆกันในการยากง่ายของการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดบริการวัสดุอุปกรณ์ เอกสารหลักสูตร และสื่อการเรียน จัดทำสื่อการเรียน ประมวลผลการสอน แผนการสอน พัฒนาคู่มือครู ทำให้ครูใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ สำหรับด้านการประชาสัมพันธ์การจัดดำเนินการการใช้หลักสูตรกับผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียน เป็นสิ่งที่ละเลยไม่ได้จะต้องทำการเผยแพร่การใช้หลักสูตรใหม่ ผู้เรียนต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ เจตคติ ค่านิยม การประชาสัมพันธ์หลักสูตรต้องเป็นระยะติดต่อกันไปการใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องช่วยประชาสัมพันธ์จะช่วยให้ได้มาก

ดังนั้นการเรียนการสอนจะดำเนินไปตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพได้หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจะต้องรู้ถึงหลักการของหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา และการดำเนินการใช้จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในหลักสูตรได้ดีขึ้น และนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรได้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้ เนื่องจากหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ค่อนข้างใหม่ซึ่งเปิดทำการสอนครั้งแรกในวิทยาลัยพลศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2535 ทำให้ผู้วิจัยยังไม่มีการประเมินตามผลอย่างเป็นระบบจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เพราะเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาว่ามีปัญหาในการดำเนินการอย่างไรบ้าง อยู่ในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร และการเรียนสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา

3. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยใช้ทฤษฎีการใช้หลักสูตร ของ วิชัย วงษ์ใหญ่ เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

ก. การเตรียมความพร้อม

1. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
2. การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก
3. การเตรียมบุคลากร
4. การเตรียมงบประมาณ
5. การสร้างความมั่นใจให้กับครู-อาจารย์
6. การจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน
7. การจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอน

ข. การดำเนินงาน

1. การจัดทำแผนการเรียน การสอน และตารางสอน
2. การจัดอาจารย์เข้าสอน และการจัดการเรียนการสอน
3. การประเมินผลการเรียน
4. การจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารและอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต การศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา ตอบคำถามด้วยความเข้าใจและตอบตามสภาพความเป็นจริงเป็นที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง สถาบันระดับอุดมศึกษาซึ่งผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา ที่ทำการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต การศึกษา มี 17 แห่งในจังหวัดต่างๆ คือ

1. กรุงเทพฯ 2. เชียงใหม่ 3. มหาสารคาม 4. ยะลา 5. ชลบุรี 6. อุดรธานี 7. ชุมพร
8. อ่างทอง 9. สุพรรณบุรี 10. สุโขทัย 11. กระบี่ 12. ศรีสะเกษ 13. สมุทรสาคร
14. ลำปาง 15. ชัยภูมิ 16. ตรัง 17. เพชรบูรณ์

ผู้บริหารวิทยาลัย หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริม

อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์

สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) โดยสถาบันการฝึกหัดครูอนุมัติ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2535 และทบวงมหาวิทยาลัย ให้ความเห็นชอบหลักสูตรนี้ เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2535

การดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง วิธีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. การเตรียมความพร้อม ได้แก่ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การเตรียมบุคลากร การเตรียมงบประมาณ การจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน การจัดเอกสารหลักสูตรแบบเรียน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน การสร้างความมั่นใจให้กับคณะครูอาจารย์

2. การดำเนินงาน ได้แก่ การจัดทำแผนการเรียนการสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน และการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน การจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะทำให้ทราบปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาและหลักสูตรอื่น ๆ ต่อไปเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น